

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26. října 2022 samosoudcem Mgr. Vítem Sochovským,

takto:

Obžalovaní

1) P ■■■ T ■■■,

narozený ■■■ v Praze, invalidní důchodce, bytem ■■■, toho času ve výkonu vazby ve Vazební věznici Praha Ruzyně na základě usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 5. 8. 2022, sp. zn. 43 Nt 61/2022, se započítáním vazby od 8:45 hodin dne 3. 8. 2022,

2) T ■■■ Č ■■■,

narozený ■■■ ve Stodu, t. č. nezaměstnaný, bytem ■■■, ■■■ toho času ve výkonu vazby ve Vazební věznici Praha Ruzyně na základě usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 5. 8. 2022, sp. zn. 43 Nt 61/2022, se započítáním vazby od 9:30 hodin dne 3. 8. 2022,

jsou vinni, že

dne 1. 8. 2022 kolem 12.00 hodin po předchozí vzájemné dohodě na parcele číslo ■■■, katastrální území Netovice, ve Slaném, okres Kladno, započali na sociální síti ■■■ z uživatelského účtu se jménem „■■■“, jenž je spravován obžalovaným Č ■■■, živě vysílat audiovizuální snímek, v němž společně dehonestovali Ukrajince a vybízeli své posluchače k projevení nenávisti a odporu vůči Ukrajincům, kteří se hodlali setkat dne 24. 8. 2022 u příležitosti dne nezávislosti Ukrajiny na Václavském náměstí v Praze, a to tím způsobem, že obžalovaný Č ■■■ nepravdivě nařkl Ukrajince z toho, že se na území České republiky začínají roztahovat a že jim jsou poskytovány v rámci finanční podpory nákladné automobily a luxusní mobilní telefony zcela zdarma, a proto je třeba „*okamžitě jednat nebo půjdeme do hajzlu*“, načež

obžalovaný T■■■■ uvedl předpoklad, že na uvedené shromáždění přijde „5 000 kousků, 5 000 zrasanejch špinavých Ukrajinců“, pročez obžalovaný Č■■■■ vyzýval jejich diváky, aby „udělali úplně stejnou protiakci, ukázali, kdo je tady doma, zvedli své prdele, pořádně to vybecovali, protože pokud chtějí boj, tak ať jej zkusí“, a dále uvedl, že „se nám úkáčka smějou do drážky, dělají tady ostudu, serou nám do tlamy“, a tudíž „je třeba vyjít do ulic do pořádný protiofenzívy proti těm zkurvenejm buzerantům zrasanej, až se na ně vynaloží takovej nátlak, že vypadnou, sami zavřou dveře a bude od nich pokoj, ať si vezmou ty Ukrajince a táhnou do prdele, do Kyjeva všichni“, přičemž výzvy k „protiakcím a odporu“ i za použití násilí obžalování opakovaně zdůrazňují, a obžalovaný T■■■■ poté doplnil, že „to je okupace, neboť ta jejich vlajka, barevněj hajzl papír, je všude“,

a obžalování jednali od počátku s vědomím, že takto zveřejněné hanobící video zhlédne neuzavřený počet osob sledujících volně přístupný uživatelský účet obžalovaného Č■■■■, přičemž pouhé čtyři hodiny od zveřejnění byla předmětná videonahrávka zhlédnuta nejméně 3 200 uživateli sociální sítě ■■■■ ■■■■, z nichž někteří video dále sdíleli,

tedy

jednak společným jednáním veřejně hanobili některý národ a tento čin spáchali veřejně přístupnou počítačovou sítí,

jednak společným jednáním veřejně podněcovali k nenávisti k některému národu a k omezování práv a svobody jejich příslušníků, a tento čin spáchali veřejně přístupnou počítačovou sítí,

čímž spáchali

přechýny hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod podle § 356 odst. 1, 3 písm. a) trestního zákoníku,

za což se odsuzují

P■■■■ T■■■■

Dle § 356 odst. 3 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **10 (deseti) měsíců**.

Dle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

T■■■■ Č■■■■

Dle § 356 odst. 3 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) měsíců**.

Dle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Odůvodnění:

1. Důkazy provedenými v hlavním líčení byl zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný T■■■■ Č■■■■ v úvodu své výpovědi uvedl, že souhlasí s tím, že jeho vyjádření byla z pohledu slušné společnosti za hranou, a vnímá, že šlo o nevhodné a špatné jednání, za které se

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

omlouvá. Video jako takové nebylo nijak plánované, šlo o spontánní rozhodnutí, k němuž došli spolu s obžalovaným P. T., když byli u kamarádky na brigádě. Měli tam i nějaká piva a řešili, že Ukrajinci chystají několik demonstrací za sebou, a jim tyto a další věci ohledně Ukrajinců vadily, tak video natočili. Proč ve videu nezmínili i to, co jim konkrétně vadilo, to obžalovaný Č. neví. Neměli v tu chvíli představu, kolik je sleduje lidí, nicméně u dřívějších videí si zpětně sledovanost zjišťovali. Ta se lišila i podle toho, zda šlo o sdílené video či video pro přátele. Forma, kterou pro video zvolili, byla za účelem zvýšení sledovanosti, takto to přitáhlo více diváků. Nešlo o to, zda to co říká, myslí vážně, takto je sledovalo více diváků, což je těšilo. To, že je lidé znají, souhlasí s nimi, hlásí se k nim. Video bylo natočeno a sdíleno přes jeho profil „T.“, což byl již jeho několikátý profil na příslušné sociální síti. Název profilu odkazoval na to, že obžalovanému Č. již bylo několik dřívějších profilů zablokováno, protože porušovaly svými příspěvky a obsahem zásady a pravidla dané sociální sítě. Kdo video z profilu smazal, to obžalovaný neví. Pokud byl obžalovaný dotazován jak a zda je schopen odlišit Rusy a Ukrajince, uvedl, že jazyky rozlišit nedokáže, nicméně Ukrajinci často nosí své národní barvy či mají vlajku. Incident s chlapci z Ukrajiny a iPhonem, který zmínili ve videu, se odehrál v metru. Mladí Ukrajinci s telefonem se jim vysmívali, přiznali jim, že jsou ze Zakarpatské Ukrajiny a odešli, resp. vystoupili na další zastávce. Obžalovaný Č. navštívil celkem asi 10 demonstrací, se spoluobžalovaným T. také tři zorganizovali. Šlo o řádně nahlášené pochody, na které jim přišly stovky podporovatelů. Za přátele a lidi, které opravdu znal, by označil asi 50 z nich. K dotazu, proč od svého jednání neupustil ani poté, co bylo zahájeno jeho trestní stíhání v jiných obdobných věcech, obžalovaný uvedl, že si až do okamžiku, kdy skončil ve vazbě, neuvědomoval vážnost situace a toho, kam se může dostat, že by mohl stanout až před soudem. Doposud byl trestán jen v souvislosti s řízením pod vlivem návykové látky, přičemž v podmínce se tehdy osvědčil. Uvědomuje si, že ve chvíli, kdy čelí vazebnímu stíhání, je už vlastně pozdě, ale přesto doufá, že by mohl dostat ještě druhou šanci, resp. poslední šanci. Tu by chápal tak, že už žádná videa, která k ničemu nevedou, točit nebude, už se nebude bezhlavě vyjadřovat. Je si s odstupem vědom, že se lze vyjadřovat normálně a ne podobnými paskvily. Obžalovaný Č. připustil, že ani nevěřil tomu, co ve videu říká. Šlo o již zmiňovanou sledovanost, sám osobně nikdy nikomu ublížit nechtěl a nezamýšlel jednat násilně. Pokud by byli se spoluobžalovaným na násilí cílili, setkali se osobně a na podání ruky s mnoha politiky a příležitostmi k tomu měli, přesto se nikdy nic nestalo. Ke svým majetkovým poměrům obžalovaný Č. uvedl, že má dluhy, zastavil nemovitost za 750 000 Kč. Naposledy pracoval přes agenturu v dubnu letošního roku, ale po měsíci to skončilo. Jeho předchozí dlouhodobější zaměstnání skončilo před rokem a půl, do té doby pracoval třináct let jako řidič u svého otce. Informace pro svůj profil na sociálních sítích a svá videa čerpal z internetu z různých veřejných zdrojů, kde lze najít cokoli. Většinou s informacemi nijak dál nepracoval, sdílel je a přeposílal, aniž by je blíže zkoumal. Vše na svém profilu zveřejňoval ze své iniciativy. Kromě popularity se mu od jeho podporovatelů dostávalo také drobných finančních darů, jejichž počet odhadl na desítky, přičemž darované částky se pohybovaly zpravidla v řádu stokorun. Peníze vnímal jako dary a podle toho s nimi nakládal, utrácel je, přičemž dodal, že však nešlo o žádné stabilní příjmy. Obžalovaný Č. v rámci výpovědi také zmínil některé konkrétní skutečnosti, které mu na Ukrajincích a Ukrajině vadí, kdy hovořil jednak o svých přímých zkušenostech, jednak o věcech, u kterých připustil, že neví, zda jsou pravdivé. Nikdy však neřekl, že by mu vadila Ukrajina jako celek.

3. Obžalovaný P. T. vypověděl, že k natočení videa jej vedlo především to, že viděl, jak to chodí v uprchlickém centru pro Ukrajince nedaleko jeho bydliště ve Vysočanech a dále to, co viděl na ukrajinsko-slovenské hranici, kterou osobně navštívil a viděl tam šílené věci. Nemá za to, že by hanobil jakoukoliv rasu či národ, zvlášť když to srovná s tím, co se dělo v uprchlickém centru. Zatímco bohatí Ukrajinci byli ubytováni v hotelu, Romové museli spát ve stanech, což se jemu ani jeho přítelkyni nelíbilo a osobně to obžalovaný T. považuje za „prasárnu“. Pokud sami mohli, vždy se snažili pomáhat těm, kteří pomoc potřebovali. Popsal zkušenost, kdy zavezli

do uprchlického centra kočárek a ten nikdo z bílých Ukrajinců nechtěl kvůli stáří, zatímco v romské sekci centra za něj byli rádi a přijali ho. I to bylo důvodem, proč video točil, jelikož skuteční uprchlíci z Ukrajiny by na demonstraci 24. 8. nešli. Problém vidí v tom, že média, včetně České televize o této problematice neinformují objektivně, a přesto on sám je tím, kde je označován jako dezinformátor. Dle názoru obžalovaného se 90 % Ukrajinců, kteří by pomoc potřebovali, vůbec nedostane za hranice, jelikož už to samo o sobě stojí dost peněz. Naopak zde byli ti, kteří peníze mají a přijeli v drahých vozech s drahými telefony na dovolenou zdarma a fakticky žádnou pomoc nepotřebují. Uvědomuje si, že vina je i na tom, který dávky poskytuje, ale zneužíváno by to být přesto nemělo. Mezi Ukrajinci má spoustu známých a přátel, ale vadí mu ti Ukrajinci, kteří se zastávají Bandery. Obžalovaný T. ■■■ nechce, aby se tu taková lidé „roztahovali“ a řvali na něho či jeho přítelkyni, že jsou tu doma. Nelíbí se mu, že se tu opíjejí a ruší noční klid, přičemž policie to nijak neřeší, protože má údajně takové nařízení. Nevadí mu tedy všichni Ukrajinci, ale ti, které zmínil. Když ve videu hovořili se spoluobžalovaným o boji, je si vědom toho, že spoluobžalovaný Č. ■■■ se umí rozvášnit, ale nebylo to myšleno jako faktický boj, chtěli jen vztyčenými vlajkami a svou přítomností dát najevo, že je tu Česká republika. Chtěli, aby byla převaha českých vlajek, zda spoluobžalovaný hovořil ve videu i o vlajce ruské, to si nevybavuje. Obžalovaný T. ■■■ má za to, že tuto svou motivaci k natočení videa a konkrétní skutečnosti, jež mu vadí, ve videu zmínil, nicméně připustil, že video bylo natočeno před třemi měsíci a byl přiovilý, proto si nemusí vše vybavovat zcela přesně. Toto video však bylo natočeno především za tím účelem, aby mělo vysoký počet zhlédnutí, aby přitáhlo diváky, pro které pak zamýšleli natočit video další, kde by jim vysvětlili, jak se věci mají, protože tradiční media to nedělají. Vulgární formu, kterou bylo video natočeno, vnímá zpětně obžalovaný T. ■■■ jako nevhodnou a špatně je i to, že video vyznělo tak, že jsou proti celé Ukrajině a všem Ukrajincům. Měli to lépe vysvětlit. Také obžalovaný T. ■■■ byl dotazován jak a zda je schopen odlišit Rusa a Ukrajince, k čemuž uvedl, že jejich jazyky neumí, ale Ukrajinci mají jiný tvar obličeje, více „ujecené“ hlasy a navíc se k Ukrajině hrdě hlásí. Všechny videa, která točil, byla vždy jen o tom, co obžalovaný T. ■■■ viděl a zažil, nemluvil o spekulacích. Hlavní motiv bylo pravdivě informovat, ale připustil, že dostával od svých podporovatelů i finanční dary. Nešlo však o žádný pravidelný příjem, peníze si nechal posílat na dětské konto své dcery a v podstatě to bral tak, že peníze jsou i na podporu dcery. Jiný účet ani v té době neměli, nebyl zřízen jen za účelem příjmu z tvorby videí. Celkem odhaduje, že takto obdržel 10 – 20 tisíc korun se spoluobžalovaným nikdy neřešili, kolik který z nich takto peněz dostává. Pokud by byl propuštěn na svobodu, žádná videa už by obžalovaný netočil, přičemž kdyby mohl na již natočeném a projednávaném videu něco změnit, nebylo by určitě tak vulgární a konkrétně by v něm uvedl, co mu vadí, aby to nevznělo tak obecně proti Ukrajincům jako celku. Když video streamovali, nevěděl, kolik je sleduje diváků. U dřívějších videí byla sledovanost různá, od 2 000 u méně akčních a zajímavých až po 700 000. Video natáčeli přes profil obžalovaného Č. ■■■, obžalovaný T. ■■■ jej pak nasdílel i na svůj profil, aby lidé viděli, kvůli čemu jde na výslech. Měl v té době tři aktivní profily na facebooku, v minulosti se mu stalo několikrát, že mu byl profil zablokovan, mělo to být kvůli dezinformacím. Ke svým majetkovým poměrům obžalovaný T. ■■■ uvedl, že nemá vůbec nic, nic nevlastní, má jen dluhy. Naposledy si je mapoval v roce 2019 a bylo to kolem 250 000 Kč. Zvažoval i oddlužení, nicméně covid mu tento záměr zhatil, přišel v té době o práci. Obžalovaný pobírá invalidní důchod druhého stupně, a to od 18 let, kvůli chybějící části plíce a astmatu. Když pracoval, bylo to většinou brigádně na DPP. Pracovní smlouvu měl naposledy v roce 2021 v personální agentuře, ale po měsíci z místa u dopravního podniku odešel, jelikož mu v důsledku exekucí nezbylo na výplatě téměř nic. V současné době zvažuje, že by si udělal rekvalifikační kurz na ošetrovatele a mohl by pomáhat s péčí o seniory. Toto si začal rozmyšlet až ve vazbě. Obžalovaný T. ■■■ připustil, že v minulosti žil nepřilís uspořádaný život, byl po nějakou dobu i na ulici, bral drogy, kradl a v roce 2016 již nebyl příliš daleko od toho, aby skončil ve vězení. To ho přimělo změnit si život od základů, zcela abstnuje od drog. Poté přesto dostal ještě dva tresty, které byly podmíněně odloženy, v jednom případě za vyhrožování bývalé přítelkyni a ve druhém

kvůli neplacení výživného. Podmínky vnímal tak, že bývalé už nenapsal ani čárku a výživné začal hradit. Snaží se nedělat nic protizákonného, bral to jako poslední plácnutí přes prsty. Je si vědom, že ještě před projednáním této věci mu bylo sděleno obvinění v jiných věcech a tak s těmi věcmi přestal. Už dále nepronásledoval pana K [REDACTED], už netočil další videa v Terezíně.

4. Ve věci dále byly provedeny listinné důkazy, kdy z fotodokumentace a screenů profilu obžalovaného Č [REDACTED] bylo zjištěno, že předmětné video zmíněné ve výroku rozsudku bylo na profil „[REDACTED]“ umístěno dne 1. 8. 2022, přičemž již 4 hodiny po jeho zveřejnění mělo 3,2 tisíc zhlédnutí, bylo doplněno 173 komentáři a 160 tzv. lajky. V jednom z uvedených komentářů pak profil obžalovaného Č [REDACTED] sděluje „*Probaba bez násilí to nepůjde. A musí přijít.*“
5. Samotné video o délce 23 minut a 21 vteřin bylo v rámci dokazování přehráno při hlavním líčení v plné délce, a bylo z něj zjištěno, že ve videu vystupují výhradně oba obžalovaní, kteří jej natočili na parcele číslo [REDACTED], v katastrálním území Netovice, jak je patrné z dalších provedených důkazů (příslušná fotodokumentace a výpis z katastru nemovitostí). Aktivnějším z dvojice obžalovaných je na videu obžalovaný Č [REDACTED], který jej natáčel, zatímco obžalovaný T [REDACTED] do záznamu průběžně vstupuje se svými komentáři a vyjádřeními.
6. K důkazu byly dále provedeny protokoly o ohledání věci, resp. facebookových profilů obou obžalovaných včetně příslušných datových nosičů se zálohou těchto dat. Profil obžalovaného Č [REDACTED] byl zmapován v rozmezí od 7. 4. 2022, kdy se na něm objevil první příspěvek do 2. 8. 2022, a to včetně příslušné fotodokumentace zachycující jím zveřejňované komentáře a příspěvky, v nichž se velmi často vyjadřuje pochvalně na adresu Ruska či Vladimira Putina a doplňuje ke komentářům ikonku ruské vlajky (např. příspěvky z 9. 5. 2022, 9. 6. 2022, 11. 6. 2022, 14. 6. 2022 či 18. 6. 2022, který hovoří o tom, že si to obžalovaný v daný den užil na srazu KSČM). Profil obžalovaného Č [REDACTED] „[REDACTED]“ v době ohledání, tj. 30. 8. 2022 sledovalo 1 872 profilů a měl 2 900 „přátel“. Obdobné ohledání bylo provedeno rovněž ve vztahu k facebookovému profilu obžalovaného T [REDACTED] - „P [REDACTED] T [REDACTED]“. Tento profil byl k 21. 9. 2022 sledován 8 727 uživateli a měl 2 090 „přátel“. Zmapovány byly příspěvky zveřejněné na profilu v období od 23. 2. 2022 do 28. 6. 2022. Na témže profilu pak obžalovaný T [REDACTED] ve svých lednových a únorových příspěvcích (23. 1. 2022 v 12.19 a 13.08 hod., 4. 2. 2022 a 12. 2. 2022) opakovaně přikládal číslo účtu pro zaslání finanční podpory, u něhož bylo z rámcové smlouvy o poskytování bankovních služeb zjištěno, že jde o dětské konto zřízené dceří obžalovaného T [REDACTED] narozené v prosinci 2021. Na daný účet bylo v období od 11. 1. 2022 do 15. 2. 2022 připsáno celkem 10 plateb v částce 7 499 Kč. Druhý profil obžalovaného P [REDACTED] T [REDACTED] - „P [REDACTED] T [REDACTED] (D [REDACTED] A [REDACTED])“ nevykazuje od května 2012 žádnou aktivitu.
7. Ze dvou fotografií předložených v průběhu hlavního líčení obhájcem Mgr. Růžičkou neučinil soud žádná zjištění, která by byla z hlediska projednávání věci jakkoli relevantní. Nutno současně podotknout, že jde o fotografie bez doložení jejich zdroje, a rovněž tak jejich kvalita vyvolává pochybnost o jejich autenticitě. Zodpovězení dané otázky nicméně nebylo pro rozhodnutí ve věci třeba, a proto se jí soud v procesu dokazování blíže nevěnoval.
8. K osobě obžalovaného Č [REDACTED] bylo zjištěno, že v evidenci přestupků má aktuálně 4 záznamy, vměstnané do období od 21. 2. 2021 do 2. 3. 2022. Dva z přestupků byly obžalovaným Č [REDACTED] spáchány proti veřejnému pořádku (neuposlechnutí výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci), dále se dopustil přestupku proti občanskému soužití při současném narušení nočního klidu a poslední přestupek spáchal na úseku ochrany veřejného zdraví, když nesplnil povinnost uloženou mimořádným opatřením vydaným podle § 80 odst. 1 písm. g) nebo podle § 82 odst. 2 písm. m) k ochraně zdraví fyzických osob při epidemii. Rovněž tak trestní historie obžalovaného Č [REDACTED] není prosta záznamu, kdy v opisu Rejstříku trestů má vedeny 3 záznamy,

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

z nichž lze přihlížet toliko k poslednímu odsouzení z rozhodnutí Okresního soudu v Domažlicích, sp. zn. 2T 44/2022 ze dne 13. 7. 2022, kterým byl obžalovaný Č. odsouzen pro spáchání trestného činu maření úředního rozhodnutí a vykázaní dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kde mu byl uložen peněžitý trest a současně také trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 30 měsíců. Dále bylo zjištěno, že ne 9. 2. 2022 bylo proti obžalovanému T. Č. zahájeno trestní stíhání pro zločin podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 1 alinea 1, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku, kdy dle popisu skutku se rovněž jedná o zveřejnění videa, v němž měl podněcovat diváky i za použití násilí k tomu, aby zabránili přijetí novely zákona č. 94/2021 Sb. a vyzýval své příznivce k tomu, aby se za použití všech dostupných prostředků včetně násilí podíleli na převzetí politické moci v České republice a vymanili se z mezinárodních struktur a organizací, jichž je Česká republika součástí, s tím, že cílem jeho násilných aktivit směřujících na život a zdraví měli být členové Senátu Parlamentu České republiky, popř. členové Poslanecké sněmovny České republiky a Vlády České republiky. Z usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 25. 1. 2022 a z návrhu na podání obžaloby soud zjistil, že dne 25. 1. 2022 bylo zahájeno trestní stíhání obžalovaného Č. pro přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b), c), d) tr. zákoníku, kdy měl společně s obžalovaným P. T. pronásledovat MUDr. M. K. kvůli očkování proti nemoci Covid 19. Dne 27. 1. 2022 bylo proti T. Č. zahájeno trestní stíhání pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství mimo jiné opět se spoluobžalovaným P. T., kdy měli hrubě urazit a dehonestovat na veřejnosti prof. RNDr. J. F., CSc. (tyto skutečnosti však zohlednil soud především při rozhodování o vazbě, které taktéž rovněž při hlavním líčení dne 26. 10. 2022, neboť jde o řízení stále probíhající a pravomocně neukončená). Jako listinný důkaz byl ve věci proveden rovněž znalecký posudek zpracovaný v jiné trestní věci k osobě obžalovaného Č.

9. K osobě obžalovaného T. bylo zjištěno, že jeho přestupková historie čítá ve srovnání se spoluobžalovaným o jeden záznam více a má jich tedy celkem 5. Z nich 4 spadají do období roku 2021, a jde bez výjimky o přestupky proti veřejnému pořádku spočívající v neuposlechnutí výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci. V opisu Rejstříku trestů má obžalovaný T. celkem 5 záznamů, přičemž přihlížet lze ke dvěma z nich. V obou případech jde o odsouzení, kdy mu byl uložen typově shodný trest v podobě odnětí svobody s podmíněným odkladem na zkušební dobu. Konkrétně byl nejprve rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 27. 7. 2020, sp. zn. 50 T 62/2020, odsouzen pro pokračující přečin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1 tr. zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 měsíců, jehož výkon byl odložen na zkušební době v trvání 12 měsíců. Z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 28. 1. 2021, sp. zn. 5 T 7/2021, dále soud zjistil, že byl obžalovaný T. odsouzen pro přečin zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 tr. zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 7 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební době v trvání 30 měsíců. V obou případech jde o zkušební doby, které stále běží (koniec připadá na 27. 7. 2023, resp. 16. 9. 2023), a v jejichž rámci tudíž obžalovaný spáchal projednávaný skutek. Z usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 25. 1. 2022 a z návrhu na podání obžaloby soud zjistil, že dne 25. 1. 2022 bylo zahájeno trestní stíhání obžalovaného P. T. pro přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b), c), d) tr. zákoníku, kdy měl společně se spoluobžalovaným T. Č. pronásledovat MUDr. M. K. kvůli očkování proti nemoci Covid 19. Dne 27. 1. 2022 bylo proti obžalovanému T. zahájeno trestní stíhání pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství mimo jiné s T. Č., kdy měli hrubě urazit a dehonestovat na veřejnosti prof. RNDr. J. F., CSc. Dne 28. 6. 2022 byl podán návrh na podání obžaloby proti P. T. pro přečin vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku a přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, kdy obžalovaný T. měl vyhrožovat strážníkovi Městské policie Praha 9 usmrcením, a měl se dopustit vydírání M. Š., které měl

vyhrožovat smrtí z důvodu snahy o ukončení jejich aktivit v rámci komentování videí tzv. antivaxerů. Další návrh na podání obžaloby byl na obžalovaného T. podán dne 30. 6. 2022 pro přečin popírání, zpochybňování a ospravedlňování genocidia podle § 405 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, kterého se měl dopustit prostřednictvím videonahrávky natočené v Terezíně, kde měl mimo jiné popírat holokaust, přičemž zmíněné trestní stíhání bylo zahájeno dne 17. 1. 2022 (také u obžalovaného T. hrála tato zjištění o aktuálně probíhajících trestních řízeních roli zejména při rozhodování o vazbě). Z výpisu exekucí z centrální evidence exekucí bylo zjištěno, že proti obžalovanému T. je aktuálně vedeno 14 exekucí pro celkovou částku 201 672,51 Kč.

10. Na základě takto provedeného dokazování má soud za to, že byly provedeny všechny nezbytné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutečného stavu věci. Po zhodnocení výše uvedených důkazů, které soud hodnotil jak jednotlivě, tak jako soubor ve vzájemné souvislosti v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl k přesvědčení, že vina obžalovaných byla prokázána nade vší pochybnost v rozsahu popsaném ve výrokové části tohoto rozsudku.
11. Po skutkové stránce nebyla projednávána věc nikterak složitá, neboť jednání obžalovaných bylo přímo zachyceno na videozáznamu, a soud tak měl k dispozici zcela autentický a ničím nezkreslený obraz skutkového děje. Nebylo tudíž sporu o tom, že se skutek stal, a rovněž tak ani o tom, že jej spáchali oba obžalovaní. Je nepochybné, že obžalovaní T. s Č. video natočili a umístili na internet, resp. jej prostřednictvím sociální sítě Meta platforms živě přenášeli (obžalovaní toto ani nerozporovali) mezi své příznivce a sledující. Tyto skutečnosti a zjištění měly pochopitelně dopad také do procesu dokazování, které se více zaměřilo na osoby obou obžalovaných a jejich motivaci, která ke spáchání skutku vedla.
12. Ačkoliv oba obžalovaní po delší dobu vystupují na sociálních sítích společně, a dlužno dodat, že rovněž společně čelí také dalším trestním stíháním, bylo v jejich výpovědích ohledně projednávané věci možno zaznamenat možná až překvapivé množství rozdílů. Zatímco obžalovaný Č. projevilo jisté náznaky sebereflexe, lítosti a také se za dané jednání omluvil, obžalovaný T. byl v tomto směru znatelně rezervovanější. Obžalovaný Č. v rámci výpovědi připustil, že toto, i předchozí obdobná videa, umístoval na své sociální sítě zejména proto, že mu byla příjemná jejich vysoká sledovanost a z toho pramenící popularita, přičemž tomu, co ve videu říkal, ve skutečnosti ani příliš nevěřil, byť také ve výpovědi zmínil některé věci, které mu na Ukrajině a jejich chování v České republice vadí. Naproti tomu obžalovaný T. opakovaně zdůrazňoval, že si za veškerými svými videi pevně stojí a vždy točil jen o tom, co na vlastní oči viděl či zažil, kdy příklady těchto jeho zkušeností se prolínaly také jeho výpovědi před soudem. Podstatné však je, že ani jeden ani druhý obžalovaný žádné z těchto svých motivů nepromítli do předmětného videa, které šířili na internetu. Video vyznívá naprosto obecně, míří proti všem Ukrajincům bez rozdílu a omezuje se na zcela zkratkovité závěry, které jsou divákům záměrně až manipulativně podsouvány. Konkrétní příklady a problémy s Ukrajinou obžalovaní v předmětném videu prakticky nezmiňují a jeho obsah se omezuje na generalizující, tendenční a manipulativní interpretace, které stále ponechávají spoustu prostoru k tomu, jak si obsah vyložit. Episodním zážitkům je obžalovanými přikládána přehnaná důležitost a jsou z nich vyvozovány neadekvátní a nepodložené závěry vůči celku (dva nové telefony za 30 000 Kč v rukou tří údajných ukrajinských mladíků dávají do spojitosti s tím, že Ukrajinci zde mají dostávat zdarma nejen telefony, ale mají zdarma i „káry“ a za nic nemusí platit).
13. Pokud se oba obžalovaní na něčem shodli, pak na tom, že nebyla v pořádku vulgární forma a výrazy, které ve videu používají. Forma jako taková nepochybně vhodná nebyla, nicméně používání sprostých slov a vulgarit samo o sobě trestné skutečně není. Klíčovým je z hlediska projednávané věci obsah videa, tedy to, co obžalovaní natočili a „vypustili do světa“. To, že se

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

obžalovaní v rámci svých výpovědí snažili soudu objasnit své motivace, svá vyjádření z videa korigovali či uváděli na pravou míru, bylo pro soud nepochybně přínosné, avšak toliko z pohledu úvah o případných trestech. K rozhodnutí o tom, zda projednávaný skutek je či není trestným činem, bylo nutno vycházet výhradně z obsahu videa tak, jak bylo streamováno živě na sociální síti a v jaké podobě putovalo mezi tisíce sledujících obou obžalovaných (pouhé čtyři hodiny od zveřejnění byla předmětná videonahrávka zhlédnuta nejméně 3 200 uživateli sociální sítě [REDACTED], z nichž někteří video dále sdíleli).

14. Obžaloba kladla T [REDACTED] Č [REDACTED] a P [REDACTED] T [REDACTED] za vinu, že natočením inkriminovaného videa ze dne 1. 8. 2022 a tím jak se při jeho natáčení vyjadřovali, naplnili skutkové podstaty trestných činů hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod podle § 356 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku. Po provedeném dokazování má soud za to, že toto právní hodnocení předmětného audiovizuálního materiálu je zcela přiléhavé. V obou případech jde o tzv. *hate crimes* čili zločiny z nenávisti, konkrétně pak verbální, které jsou páčány zpravidla slovními projevy, a přesně tak tomu bylo i v projednávané věci. Z pohledu soudu tudíž bylo třeba vyřešit, zda vyjádření obžalovaných naplnila všechny znaky zmíněných skutkových podstat, tj. zda obžalovaní svými výroky ve videu překročili hranice trestního práva. U předestřeného typu trestných činů je vždy třeba zabývat se jednak aspektem interpretace toho kterého výroku a jednak eventuální kolizí s ústavně zaručeným právem na svobodu slova.
15. Ve vztahu ke svobodě slova je třeba předeslat, že tato není již z logiky věci neomezená, neboť za předpokladu, že by byla, byly by obě zmíněné skutkové podstaty v trestním zákoníku zbytečné. Limity svobody slova, potažmo i dalších projevů, jsou tam, kde se střetávají se svobodami a právy druhých (viz čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod). Svoboda, na kterou narážely projevy obžalovaných, je vtělena do čl. 3 Listiny základních práv a svobod (rovnost lidí bez rozdílu mj. národnosti, jazyka, barvy pleti, náboženství a politického přesvědčení), přičemž systematickým výkladem je možno velmi snadno dojít k závěru, kterou z uvedených svobod a hodnot považoval zákonodárce za významnější. Obhajoba vystavená ryze na argumentaci o svobodě slova tak zjevně nemůže obstát, neboť selektivně vyzdvihuje jediný aspekt verbálních projevů a přehlíží, že i tyto se musí pohybovat v komplexním právním rámci, který nestojí výhradně na jedné jediné svobodě. Svoboda slova je nepochybně neoddelitelnou a významnou součástí demokratické společnosti a stěží by bylo možno hledat jiný způsob státního zřízení, kde se jí dostává takového prostoru. I v demokratické společnosti je však třeba ctít a bedlivě a současně citlivě střežit hranice, které svoboda slova má, a to právě pro onu volnost, které se jí dostává. Pokud tedy slovní či jiné projevy zasahují do jednoho ze základních práv a svobod, které Česká republika vyznává, nejenže nemohou ochrany svobody slova požívat, ale naopak je třeba se zabývat otázkou, do jaké míry a v jaké intenzitě právní pořádek porušují.
16. Trestný čin hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 tr. zákoníku spadá mezi trestné činy narušující soužití lidí, přičemž tato skutková podstata v sobě nezahrnuje explicitní nenávist, nevraživost či snad násilí, neboť hanobení je třeba vnímat již jako hrubé znevážení některého národa či jeho příslušníků případně jazyka nebo státních symbolů. Za hanobení je obvykle považován subjektivní, hrubě urážlivý projev či úmyslné snižování vážnosti, přičemž právě zde nastupuje otázka případné interpretace. Ve videu obžalovaní užili na adresu Ukrajinců výrazy jako „5 000 zasraných špinavejch Ukrajinců“, „úkáčka, co tu dělají ostudu, šlapou nám po našich národních památkách, serou nám do tlamy“ označují Ukrajince bez rozdílu za „zasraný zkurvený buzerant“ a ukrajinskou vlajku za „barevnou hajzl papír“. Všechny uvedené výroky jsou zcela evidentně vyjádřením opovržlivého postoje obžalovaných k Ukrajincům, o nichž se vyjadřovali nejen vulgárně, ale také záměrně pohrdlivě, a nepochybně jde o hanobení. Ačkoliv pro trestněprávní kvalifikaci není rozhodující, jaký má hanobící projev ohlas u veřejnosti, nelze

v projednávané věci opomenout, že veškeré výše citované výroky z inkriminovaného videa zazněly v kontextu toho, že by měla proběhnout čtyři shromáždění na podporu Ukrajiny, která čelí válečné agresi ze strany Ruska a obžalovaní burcovali své příznivce k tomu, aby se proti těmto blížícím se shromážděním aktivně vymezili. Obžalovaní se dle mínění soudu hanobícího projevu dopustili také právě pro celkové vyznění videa a jeho pojetí. Ve videu nešetří výraznými gesty ani vulgaritami, vystupují (zejména obžalovaný Č[REDAKCE]) velmi odhodlaně a důrazně, čímž posilují negativní vyznění celé nahrávky a rozhodně není z jejich projevu patrné, že by šlo o jakoukoliv nadsázku či ironii. Videonahrávka byla obžalovanými v podstatně v reálném čase nahrávána (tzv. streamována) prostřednictvím sociální sítě [REDAKCE] [REDAKCE] na internet. Tato skutečnost jednak zapříčinila naplnění znaku kvalifikované skutkové podstaty dle § 355 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, neboť čin spáchali veřejně přístupnou počítačovou sítí, a jednak opět podtrhla hanobící charakter vyjádření, která nepochybně měla najít odezvu ve specifickém sociálním okolí obžalovaných a u jejich příznivců na sociálních sítích. Oba obžalovaní při hlavním líčení připustili, že sledovanost svých videí vnímali a měli o ní představu, a třebaže u tohoto konkrétního videa nevěděli, kolik lidí jej sleduje, jistě si byli vědomi své cílové skupiny i toho, jak se oba vůči ní dlouhodobě prezentují a jak se profilují mj. právě prostřednictvím svých profilů na sociálních sítích. Tyto měl soud k dispozici v rámci dokazování, protože je nepochybné, že oba se hojně vyjadřovali ke zmíněné válce na Ukrajině a oba inklinovali směrem k Rusku. Takováto náklonost by sama o sobě v trestní rovině problémem nebyla, nicméně jestliže pak oba obžalovaní zveřejní video, kde se vyjadřují výše a ve výroku citovaným způsobem na adresu Ukrajiny a Ukrajinců, jde o další okolnost dokreslující hanobící vyznění nahrávky, kterou byly ze strany obžalovaných T[REDAKCE] a Č[REDAKCE] naplněny všechny znaky skutkové podstaty trestného činu hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku.

17. Trestný čin podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod dle § 356 tr. zákoníku chrání tytéž zájmy, jako v přechozím odstavci rozebraný trestný čin hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 tr. zákoníku. Opět jde o trestný čin verbální a tzv. abstraktně ohrožovací. To znamená, že se k jeho spáchání nevyžaduje, aby měl jakýkoli reálný účinek, např. v podobě faktického násilí na skupině obyvatel či národu, vůči kterým směřuje, klíčové je to, že takové riziko reálně vyvolává. Z hlediska projednávané věci je třeba toto zdůraznit, neboť oba obžalovaní hovořili při svých výpovědích o tom, že oni sami by nikdy nikomu neublížili a nerozumí tedy tomu, proč stojí za své výroky před soudem. Podstata a nebezpečnost tohoto trestného činu však tkví v tom, že do role eventuálních přímých pachatelů staví ty, kterým nenávistné, resp. k nenávisti podněcující projevy, adresuje. Právě to činili obžalovaní, kteří video nahráli na internet bez jakékoli přípravy a hlubšího rozmyslu nad jeho obsahem, sami popsali, že jednali spontánně. Video nestříhali ani neupravovali, nedali si mezi nahráním a zveřejněním žádný odstup. Okamžikem, kdy video odputovalo mezi jejich sledující, nad ním však již ztratili jakoukoliv kontrolu a vůbec nemohli vědět, kdo se na toto video podívá, kdo si co za poselství „vzrobne“ z jejich hanobících a k násilí podněcujících výroků. Obžalovaní neměli a nemají šanci obsah videa vysvětlovat, neboť toto se okamžitě začalo šířit a bylo nejen zhlédnuto, ale také sdíleno, tisíce dalších uživatelů předmětné sociální sítě, i za její hranice. Následná autonomie nahrávky se jasně ukazuje i na tom, že ač byla z profilu obžalovaných smazána, stále je na internetové síti dohledatelná a stále ji může kdokoli zhlédnout. Digitální otisk, který obžalovaní svým jednáním zanechali, je v současné době prakticky nesmazatelný, což je specifikum virtuálního prostoru a reality, která nepochybně významně ovlivňuje realitu skutečnou. Ne náhodou je páčání veřejně přístupnou počítačovou sítí znakem kvalifikovaných skutkových podstat zločinů z nenávisti, neboť šíření a dopady jsou touto formou násobně rychlejší a zásadnější.

18. Podněcování je založeno na tom, že má v jiných vzbuzovat zpravidla negativní emoce, popř. reakce či přesvědčení. V projednávané věci má soud za to, že takovéto projevy oba obžalovaní ve videonahrávce užili, kdy nabádali a burcovali k tomu, že je třeba „*okamžitě začít jednat*“, „*postavit se jim na odpor a udělat úplně stejnou protiakci*“, „*zvednout prdel a vybecovat to*“ a „*přejít do protiofenzívy*“. Ukrajincům je dále ze strany obžalovaného Č[REDAKCE] podsouváno, že chtějí jít do boje, což v komentáři pod videem doplnil vyjádřením „*Proboba bez násilí to nepůjde. A musí přijít.*“ Tyto projevy zaznívaly v kontextu současně hanobících výroků a cílily na demonstraci Ukrajinců dne 24. 8. 2022 – shromáždění u příležitosti „Dne nezávislosti Ukrajiny, ke dni památky obětí invaze a následné okupace vojsky Varšavské smlouvy“, kde by zmíněné akce dle představ obžalovaných, tak jak byly prezentovány v nahrávce, měly dojít naplnění. Kromě podněcování k nenávisti vůči Ukrajincům, tak obžalovaní podněcovali také k omezování jejich práv a svobod, konkrétně pak práva shromažďovacího. Opět není pochyb o tom, že obžalovaní podněcující výroky pronášeli veřejně a prostřednictvím veřejně přístupné počítačové sítě, čímž kromě základní skutkové podstaty došla naplnění také skutková podstata kvalifikovaná dle § 356 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.
19. Po právní stránce tak soud hodnotil jednání obžalovaných jako trestné činy hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod podle § 356 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku, které byly v případě obou obžalovaných spáchány v jednočinném souběhu.
20. Jednání obžalovaných nelze z hlediska subjektivní stránky hodnotit jinak, než jako úmysl, neboť ze způsobu, jakým se ve videu vyjadřovali, je zřejmé, že tak činili vědomě a záměrně a svou nevraživost vůči Ukrajincům do videonahrávky promítli naprosto ostentativně. S ohledem na okolnost, že jejich výroky nesly jak hanobící, tak také podněcující charakter, nemá soud pochybnost o tom, že jednali v úmyslném zavinění, ačkoliv zřejmě každý z jiné pohnutky a motivu, jak se ukázalo v rámci jejich výpovědí při hlavním líčení. Zatímco obžalovaný Če[REDAKCE] takto jednal ve snaze přivést ke sledování videa co nejvíce osob, obžalovaný T[REDAKCE] byl přesvědčený o tom, že věci se skutečně mají tak, jak jsou ve videu prezentovány. O úmyslu obžalovaných konečně dle názoru soudu vypovídá také to, že v době natáčení videa čelili již několika dalším trestním stíháním za projevy obdobného charakteru, a muselo jim tedy být zřejmé (srozumění), že svým jednáním mohou způsobit porušení zájmů chráněných zákonem.
21. Při úvahách o druhu a výši trestu vycházel soud z § 39 tr. zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. Obžalovaní jsou trestáni nikoliv pro názor, ale jak bylo vysvětleno výše, protože se oba shodně dopustili dvou trestných činů. Okolnosti případu oběma obžalovaným spíše mírně přitěžují. Svým jednáním naplnili skutkové podstaty hned dvou trestných činů z nenávisti, a to při vědomí faktu, že jejich profily na sociálních sítích jsou sledovány tisíci dalších profilů. Jejich trestná činnost směřovala vůči Ukrajincům, národu, na jehož území probíhá válka, kterou zde rozpoutalo Rusko či spíše režim vedený Vladimírem Putinem. V každém případě jde o na evropské poměry 21. století zcela bezprecedentní situaci, které musí Ukrajinci proti vlastní vůli čelit a jistě není na místě, aby byli ještě cílem hanobících k násilí podněcujících útoků v demokratických zemích, do kterých před válkou uprchli, a mezi něž se Česká republika řadí [viz samotná preambule Ústavy: „*(...) vlast rovnoprávných, svobodných občanů, kteří jsou si vědomi svých povinností vůči druhým a zodpovědnosti vůči celku, jako svobodný a demokratický stát, založený na úctě k lidským právům a na zásadách občanské společnosti, jako součást rodiny evropských a světových demokracií (...)*“]. Jako přitěžující okolnost soud vyhodnotil také to, že obžalovaní video cílili proti demonstraci, kterou Ukrajinci kromě svého dne nezávislosti chtěli upozornit rovněž na historickou paralelu mezi nynější válkou na jejich území a ruskou okupací území tehdejšího Československa v srpnu roku 1968. Tato sice nepřerostla ve válečný konflikt, avšak nepochybně

na našem území napáchala výrazné škody, nejen materiální, a je na místě, aby byla i v dnešní době připomínána, nikoliv potlačována. Pokud jde o snahu o získání majetkového prospěchu (jako tomu bylo v rámci jejich dřívější prezentace na sociálních sítích), ta u předmětného videa zjištěna nebyla, a proto tuto okolnost soud obžalovaným k tíži nekladl. Současně však soud nezjistil ani žádnou okolnost, kterou by bylo možno vnímat jako zásadně polehčující. Pokud se ke spáchání skutku obžalovaní doznali, nejenže tak neučinil bezvýhradně, ale ani s ohledem na zřejmou důkazní situaci, nelze tato jejich vyjádření přeceňovat. Oběma obžalovaným soud po zralé úvaze a zvážení všech relevantních okolností případu uložil tresty nepodmíněné, spojené s přímým odnětím svobody, kdy podrobnější odůvodnění bude rozvedeno dále. V kostce však soud nenaznal, že by bylo na místě tolerovat netoleranci, verbální agresí, svárlivostí a provokací obžalovaných do té míry, aby překročil k uložení některého z alternativních trestů. Takové potrestání by projednávané věci a osobám obžalovaných bohužel neodpovídalo.

22. V případě obžalovaného T■■■■ bylo zcela zásadní to, že se projednávaného skutku dopustil v době, kdy se nacházel ve dvou souběžně plynoucích zkušebních dobách z dřívějších podmíněných odsouzení, tj. v době, kdy měl naopak dělat vše proto, aby žil řádným životem bez konfliktů se zákonem. Že tomu tak nebylo, a opět se uchýlil k trestné činnosti (byť charakterem odlišné) naznačuje vyšší míru jeho kriminálního narušení. Předchozí podmíněná odsouzení měla být motivací k tomu, aby přehodnotil své chování, a pokud tak neučinil, stěží mohl očekávat uložení dalšího alternativního trestu. Daný způsob potrestání se vůči osobě obžalovaného T■■■■ ukázal jako nevhodný a neúčinný a dlužno dodat, že se sám vcelku srozumitelně ohledně jednoho z alternativních trestů (domácí vězení) vyjádřil i v projednávaném videu. Soud proto uložil trest nepodmíněný, tj. spojený s přímým odnětím svobody obžalovanému, a to na dobu 10 měsíců. Pokud jde o typ trestu, nebyl soud s ohledem na uvedené na pochybách, a musel proto vážit především délku uloženého trestu, kdy se pohyboval v rozmezí zákonem stanovené sazby od 6 měsíců do 3 let (§ 356 odst. 3 tr. zákoníku). Za odpovídající všem výše uvedeným okolnostem a osobě obžalovaného vyhodnotil soud trest odnětí svobody ve výměře 10 měsíců, přičemž současně přihlédl také k okolnosti hrozící přeměny dříve uložených podmíněných trestů tak, aby případně celková doba strávená za mřížemi nebyla spíše kontraproduktivní a neúměrná osobě obžalovaného. Stále je třeba mít na paměti, že obžalovaný T■■■■ dosud vězněn nebyl, a proto je stále ještě upřednostňována nápravná, preventivní a výchovná funkce trestu před funkcí ochrany.

23. U obžalovaného Č■■■■ byla přeci jen okolnost polehčující shledána, neboť v rámci hlavního líčení projevil náznaky sebereflexe a snad i lítosti nad svým počínáním, za které se omluvil. Při dotazech kladených obhájci se však opět uchýlil k vyjádřením, která již tak smířlivě nevyznívala, což naznačuje, že myslí-li to obžalovaný se svou snahou po nápravě vážně, má stále na čem pracovat a nepochybně je na zvážení a bude podstatné, do jakého sociálního prostředí zamíří po svém propuštění z výkonu trestu. O své rodině se v průběhu hlavního líčení nikterak nevyjadřoval (vyjma bývalé práce), avšak soud si nemohl nepovšimnout, že byl při vazebním zasedání oblečen to téhož oděvu, ve kterém do vazby putoval, proč se nabízí otázka, zda se rodina od obžalovaného Č■■■■ neodvrátila právě pro činnost, která jej přivedla až před soud v pozici vazebně stíhaného obžalovaného. Také trestní minulost obžalovaného Č■■■■ byla významně příznivější nežli u obžalovaného T■■■■, byť ani na něj nelze hledět jako na osobu bezúhonnou. Krátce před spácháním skutku, za který je v této věci projednáván, byl odsouzen Okresním soudem v Domažlicích pro spáchání trestného činu maření úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kde mu byl uložen peněžitý trest a současně také trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 30 měsíců. Ač jde o odsouzení za typově odlišnou trestnou činnost, nese v sobě nepochybně i nerespektování úředního rozhodnutí ze strany obžalovaného Č■■■■ zjevné symptomy neochoty k dodržování pravidel a autoritativních rozhodnutí. K tíži mu současně třeba přičíst, že

trestné činnosti se dopustil jen velmi krátce po zmíněném odsouzení. Přehlížet rovněž nelze, že to byl obžalovaný Č[REDAKCE], kdo inkriminované video točil, vystupoval v něm aktivněji a agresivněji, burcoval, hovořil o boji, a byl to jeho profil na sociálních sítích, přes který video putovalo tzv. na síť. Obžalovaný Č[REDAKCE] je osobou s viditelným a jasně hmatatelným sklonem k impulsivnímu jednání, kdy toto byl také jeden z důvodů, proč pro něho soud nevyhodnotil jako vhodný alternativní způsob potrestání, ale byl mu nakonec uložen nepodmíněný trest odnětí svobody. Nelze na jednu stranu soustavně ignorovat povinnosti a pravidla plynoucí z právních předpisů (viz také přestupkový rejstřík obžalovaného Č[REDAKCE]) jakož i úředních rozhodnutí a na druhé straně očekávat přehnaně shovívavý přístup ze strany těch, kdo taková rozhodnutí obžalovanému Č[REDAKCE] adresují. S přihlédnutím ke skutečnosti, že obžalovaný Č[REDAKCE] je osobou dosud nevězněnou, byl trest i přes převahu přitěžujících okolností (tyto soud přiměly k volbě typově nejprísrnějšího trestu) uložen na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tj. ve výměře 6 měsíců odnětí svobody. Tu soud, s přihlédnutím k času již za mřížemi strávenému v rámci vazby, vnímá jako odpovídající a snad dostatečnou k tomu, aby první uvěznění bylo pro obžalovaného Č[REDAKCE] také tím posledním. Pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby soud důvody na straně obžalovaného neshledal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Pokud bude odvolání podáno, musí být ve shora uvedené lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu, také odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Kladno 26. října 2022

Mgr. Vít Sochovský v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.